

Op zijn website had Ivo Valkenburg honderden voorbeelden verzameld van mensen en bedrijven die de liefde in de wereld zichtbaar maken. Hijzelf stond er niet bij. Maar juist Ivo was een groot voorbeeld van zichtbaar gemaakte liefde: open, glimlachend, intuïtief, dapper en bescheiden. Ivo was een boomlange Nederlander met wie iedereen direct een connectie had en lief had.

Love made **visible**

Ivo hield van mensen. Hij was empathisch en was er voor iedereen. En opeens was hij er niet meer. Hij heeft de harten van heel veel mensen diep geraakt.

Ivo en ik hebben ruim twintig jaar samengewerkt. In die jaren hebben we elkaar goed leren kennen en samen veel meegemaakt. Ook besteedden we veel aandacht aan het voorbereiden van de trainingen en workshops voor financieel adviseurs in Griekenland. Ivo streefde naar een puur leven. Zijn boek *Louder Leven* is niet voor niets verschenen in het Engels onder de titel *Pure Life*. Hij schreef dat werk zichtbaar gemaakte liefde is en stond voor een holistische kijk op het leven. Hij benadrukte dat emotionele intelligentie belangrijk is voor het werk van adviseurs en dat de nadruk veel meer gelegd moest worden op de 'soft skills'. We hadden lange gesprekken over werk, leven, leiderschap, verandering, vertrouwen, relaties, de economie, Nederland, onze industrie, Griekenland, Roemenië, Europa en hoe we de wereld een betere plek konden maken.

ZONDER DRUK

Ivo geloofde in een betere wereld en leefde zijn missie, maar legde zijn visie

nooit op aan anderen. Hij liet iedereen in zijn waarde. Wel zette hij zijn missie vaak kracht bij met muziek. Ik herinner met dat hij in de lobby van ons hotel spontaan naar een vleugel toeliep en begon te spelen. Dit was een van zijn talenten. We genoten enorm en merkten dat zijn muziek ons allemaal ontspande. Een gast van het hotel dacht er blijkbaar anders over en vroeg de ober in het hotel aan Ivo vriendelijk te vragen om op te houden met spelen. Toen Ivo weer aan onze tafel plaatsnam, vroeg hij zich af: "Waar hebben ze een piano voor als ze niemand laten spelen?"

AANSTEKELIJK

Met aanstekelijk enthousiasme ging hij altijd van start met een nieuwe serie workshops in Griekenland. Hij begon stevast met het verklaren van zijn liefde voor Griekenland en deelde zijn emoties bij de landing in Athene. Hij sprak over de rijkdom die de oude Grieken de wereld hadden gegeven en hoeveel hij er zelf van had geleerd. Hij voelde zich Grieks, of op zijn minst een 'buurman' van de Grieken omdat hij samen met zijn vrouw en zoon in Roemenië woonde. Af en toe liet hij een foto zien van het dorpje in de ongerepte natuur van Transsylvanië waar hij woonde en nodigde iedereen uit hem te be-

zoeken. Soms vroeg ik me dan af wat er zou gebeuren als iedereen tegelijkertijd voor zijn deur zou staan. Dat is nooit gebeurd. Degenen die wel bij hem gingen logeren, waren heel enthousiast, zo heb ik vernomen.

Voor en na onze trainingen was hij altijd beschikbaar voor één-op-één sessies met de deelnemers. Ook tijdens de pauzes of gedurende de lunch van de lange werkdagen luisterde hij naar iedereen die hier behoefte aan had. Dit was ook zijn passie. We knipoogden dan naar elkaar en terwijl hij in gesprek was, duwden we een bordje salade in zijn handen. Na dergelijke gesprekken, vaak met mensen die hij nooit eerder had gesproken, was hij blij dat hij een nieuwe vriendschap had gesloten en verheugde hij zich op een vervolg, teleurgesteld dat er op dat moment niet meer tijd was.

MAGISCH

Hij wist altijd op magische wijze tijd vrij te maken tussen vergaderingen, telefoontjes en onderbrekingen. Hij luisterde, leverde ideeën, gaf iedereen het gevoel zelf de oplossing te hebben bedacht, droeg ideeën aan, etc. Tijdens de trainingen nam hij nooit koffie of thee, at nauwelijks iets. En soms, als anderen genoten van een uitgebreide Griekse

WILMA DE BRUIJN:
“MAGISCH ENTHOUSIASME.”

lunch, zei hij met een grote glimlach: “Geniet ervan, maar zorg dat je energie overhoudt voor na de lunch. Ik ben gek op Griekse hapjes, maar krijg er ook een energiedip van.”

Ivo had geen koffie nodig om energiek te zijn, om urenlang mensen te trainen, met grote passen door de kamer heen en weer te ijsberen en af en toe op de tenen van zijn tolk te staan, die hem op het podium probeerde te volgen, terwijl Ivo in interactie was met iedereen in de ruimte. Hij sprak vanuit het hart, praatte over alles en als hij dacht dat er iets niet klopte, veront-

schuldigde hij zich. Hij was ook groots in het maken van excuses. Misschien wel te groots. Ivo had ook een enorm improvisatietalent. Dat ging hem vaak beter af dan het vasthouden aan de zorgvuldig voorbereide presentaties. Zie hem dan maar weer eens terug te krijgen...

De laatste tijd waren we plannen aan het maken voor meer workshops en eventueel ook masterclasses. Hij stond te popelen om opnieuw de financieel planners te ontmoeten die hij vroeger had begeleid. Om met ze bij te praten, om te horen hoe het met ze ging, om

nog meer mensen te trainen. Dit was zijn grote passie. Ook maakte hij plannen voor een zomervakantie met zijn gezin in zijn geliefde Griekenland.

Veel mensen hebben me na Ivo's overlijden gebeld en ge-sms't omdat ze het maar nauwelijks konden geloven. Iemand vertelde me dat het moeilijk voor te stellen is om deze lieve reus met zijn gouden hart niet meer in ons midden te hebben. Ivo heeft ontelbare harten geraakt en rijker gemaakt. Daar ben ik hem ongelooflijk dankbaar voor. Het is aan ons dit enorme gemis een plekje te geven. ■